

Dosar nr. 2ra-2219/18

Prima instanță: Judecătoria Strășeni, sediul Central (jud. T.Avasiloiie)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

7 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul:
judecătorii:

Svetlana Filincova
Dumitru Visternicean
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Silvana Baltag,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Petru Baltaga împotriva Silvianei Baltag cu privire la protecția dreptului de proprietate prin restabilirea gardului și înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate a bunului imobil și a terenului aferent, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Silvana Baltag, s-a casat parțial hotărârea din 20 iulie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre de respingere a pretenției,

c o n s t a t ă:

La 23 decembrie 2015, Petru Baltaga a depus cerere de chemare în judecată împotriva Silvianei Baltag cu privire la protecția dreptului de proprietate prin restabilirea gardului și înlăturarea obstacolelor în folosirea dreptului de proprietate a bunului imobil, terenului aferent, încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, în temeiul contractului de vânzare-cumpărare a imobilului nr. 317 din 8 februarie 2001, înregistrat la Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni, a obținut dreptul de proprietate a bunului imobil cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx. În pașaportul tehnic de inventariere a imobilului dat, este indicat că între proprietatea reclamantului și a părâtei există gard din plasă metalică.

La data de 21 septembrie 2010, angajații Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni a întocmit planul cadastral (geometric) a bunului imobil cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx și a bunului imobil din or. xxxxxxxx, str. xxxxxxxxxxx xx, ce aparține Silvianei Baltag și s-a indicat în natură hotarul dintre gospodăriile acestora.

Ulterior, Silvana Baltag profitând de situația că reclamantul era plecat la muncă în afara țării, în primăvara anului 2007, abuziv a demolat gardul instalat între proprietăți,

deposedându-l astfel de o parte din terenul din spatele bucătăriei de vară, cu suprafața de aproximativ 0,01 ha.

A indicat că, Silvana Baltag a acaparat abuziv accesul la partea din spate a bucătăriei de vară, a construit casa fără respectarea normelor în construcții și fără consimțământul reclamantului cu una din ieșirile casei în hotarul dintre bunurile imobile.

La 3 decembrie 2015 s-a adresat Primăriei Strășeni în scopul efectuării măsurărilor și de a interveni la fața locului. Însă, prin răspunsul nr. 1238 din 9 decembrie 2015, i s-a comunicat că situația de conflict se soluționează pe cale amiabilă sau în instanța de judecată.

A menționat că, din anul 2007 această porțiune de teren acaparată abuziv de către pârâtă nu este reflectată în nici o evidență funciară, nici la Primăria or. Strășeni și nici la Oficiul Cadastral Teritorial Strășeni, deoarece hotarul în natură a fost indicat la data de 21 septembrie 2010 conform măsurărilor efectuate și indicate în planul cadastral geometric nr. xxxxxxxxxxxx, care nu poate fi modificat.

Reclamantul a solicitat obligarea pârâtei de a demonta saraiul construit pe hotarul stabilit între proprietăți, obligarea de a nu crea obstacole în folosirea terenului aferent imobilului cu nr. cadastral xxxxxxxxxxxx, permiterea reclamantului la reconstrucția gardului stabilit între aceste două gospodării, încasarea din contul pârâtei în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată.

La 30 mai 2016, reclamantul a înaintat cerere de concretizare a pretențiilor, solicitând protecția dreptului său de proprietate prin restabilirea pe linie dreaptă, din contul pârâtei a gardului între terenul lui și terenul pârâtei, fiind înlăturate de către Silvana Baltag orice obstacole pentru restabilirea gardului, precum și demolarea, din contul acesteia a saraiului neautorizat din scânduri de lemn, de pe terenul Silvanei Baltag, care se află în imediata apropiere de la construcțiile de pe terenul lui Petru Baltaga, din or. Xxxxxxxxxx. str. Xxxxxxxxxx nr. xx, cu suprafața de 0.0937 ha, încasarea de la Silvana Baltag în folosul lui Petru Baltaga a compensației bănești pentru prejudiciul moral în sumă de 250 000 de lei, precum și cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 20 iulie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central, acțiunea depusă de către Petru Baltaga a fost admisă parțial. S-a obligat Silvana Baltag de a restabili pe linie dreaptă pe cont propriu gardul între terenul lui Petru Baltaga din or. Strășeni, str. Toma Ciorbă nr. 3, cu suprafața de 0, 0937 ha, cod cadastral xxxxxxxxxxxx și terenul pârâtei Silvana Baltag. S-a obligat Silvana Baltag de a demola din cont propriu saraiul neautorizat din scânduri de lemn, care se află în imediată apropiere de la construcțiile amplasate pe terenul lui Petru Baltag. S-a încasat de la Silvana Baltag în beneficiul lui Petru Baltag prejudiciul moral în suma de 3 000 lei. S-a încasat de la Silvana Baltag în beneficiul lui Petru Baltag cheltuielile de judecată legate de achitarea taxei de stat în sumă de 200 de lei și cheltuielile legate de asistența juridică în sumă de 3 000 de lei, în total suma 3 200 de lei. În rest, acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Silvana Baltag, s-a casat parțial hotărârea din 20 iulie 2017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central și în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre de respingere a pretenției de încasare a prejudiciului moral. În rest, s-a menținut hotărârea din 20 iulie 017 a Judecătoriei Strășeni, sediul Central.

La 23 august 2018, Silvana Baltag a depus cerere de recurs, fiind ulterior completată prin recursul suplimentar din 6 noiembrie 2018 împotriva deciziei din 29 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de recurs a invocat drept temeiuri de declarare a recursului, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată, a interpretat în mod eronat legea

A menționat că, conținutul hotărârii contestate nu are o argumentare clară, care trebuia să rezulte din probele prezentate de partea interesată.

În opinia Silvianei Baltag instanțele de judecată și-au depășit în mod evident competența la adoptarea hotărârilor și și-au atribuit rolul de experți în domeniul cadastrului.

Recurenta a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă.

Conform art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 29 mai 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 23 august 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Silvana Baltag, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurenteii cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că

instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Silvana Baltag, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Silvana Baltag.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Dumitru Visternicean

Nicolae Craiu